

Розпрощався стрілець...

Стрілецькі Пісні

Розпрощався стрілець із своєю ріднею,
Сам поїхав в далеку дорогу.
За рідний свій край, за стрілецький звичай,
Впав в бою за свою перемогу.

А вітер колише зелену траву,
Молодий дуб додолу схилився,
Листя шелестить. Вбитий стрілець лежить –
Над ним коник його зажурився.

Ой, коню, мій коню, не плач наді мною,
Я тим часом полежу в степу...
Біжи, коню мій, скажи мамі моїй,
Що я в степу лежу вже убитий.

Нехай брати і сестри та рідная мати,
Нехай вони за мною не плачуть.
Я в степу лежу за Україну свою.
Чорний крук наді мною вже криче.

Стрілецькая слава не вмере, не загине,
Будуть про неї внуки співати,
Що були козаки, та й за волю лягли,
Тепер можемо тільки згадати...

варіант 2

Прощався стрілець зі своєю ріднею,
Сам поїхав в далеку дорогу.
За свій рідний край, за козацький звичай
Йдемо в бій за свою перемогу.

А вітер колише зелену траву,
Молодий дуб додолу схилився,
Листя шелестить, вбитий стрілець лежить,
Над ним коник його зажурився.

– Ой коню, мій коню, не стій наді мною,
Я тим часом полежу самітній,
Біжи, коню мій, скажи мамі моїй,
Що лежу у степу убитий.

Хай батько і мати, і сестри мої,
Нехай вони за мною не плачуть,
Я в степу лежу, за ріднею тужу,
Чорний крук наді мною закряче.

За рядами ряди ідуть наші браття,
До походу гармати їх грають.
За їхню честь лиш березовий хрест,
Дрібні сльози на грудь проливають.

варіант 3

Розпрощався стрілець із своєю ріднею
І поїхав в далеку дорогу –
За свій рідний край, за козацький звичай,
Йшов у бій за свою перемогу.

А вітер колише високу траву,
Молодий дуб додолу схилився,
Листям шелестить, вбитий стрілець лежить,
Його коник над ним зажурився.

Ой, ти коню, мій коню, не стій наді мною,
Я полежу на землі невикритий.
Ти біжи, коню мій, скажи неньці рідній,
Що я за Україну убитий.

Нехай батько і мати, і сестри, і брати -
Нехай вони за мною не плачуть.
Я у степу лежу, по Україні тужу,
Чорний крук наді мною все кряче.

Ряди ж за рядами стрільці йдуть полками,
До походу гармати їм грають.

А за їхню честь лиш березовий хрест,
Дрібні сльози на землю спадають.

Розпрощався стрілець із своєю ріднею
Та й поїхав в далеку дорогу –
За свій рідний край, за козацький звичай,
Йшов у бій за свою перемогу.